

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1945 kl. 3 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, m. m.

I en den 16 februari 1945 dagtecknad proposition nr 85, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att *dels* antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, *dels ock* för tiden till den 1 juli 1946 bemyndiga Konungen att, där det under krig vari riket befinner sig prövas oundgängligen nödigt, utom riket upptaga lån.

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter.

Härigenom förordnas, att lagen den 7 juni 1940 angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, vilken jämlikt lag den 31 mars 1944 (nr 146) gäller till och med den 30 juni 1945, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1946.

Genom lag den 7 juni 1940 (nr 437) ha bestämmelser meddelats angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter. Lagen,

som avser att trygga den centrala finansförvaltningen i händelse av landets indragande i krig, gällde ursprungligen till och med den 30 juni 1941 men har successivt erhållit fortsatt giltighet, senast genom lag den 31 mars 1944 (nr 146), enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1945.

I den proposition (nr 277) till 1940 års lagtima riksdag, genom vilken förslag till ifrågavarande lag förelades riksdagen till antagande, hemställdes därjämte om bemyndigande för Konungen att, där det under krig vari riket befunde sig prövades oundgängligen nödigt, utom riket upptaga lån. Riksdagen biföll propositionen, dock att berörda bemyndigande begränsades att avse tiden till den 1 juli 1941 (riksdagens skrivelse nr 332). Enahanda bemyndigande har lämnats Konungen vid 1941—1944 års riksdagar, varje gång för en tid av ett år (riksdagens skrivelser 1941: 327, 1942: 142, 1943: 83 och 1944: 91).

Fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret ha i en gemensam, den 25 januari 1945 dagtecknad skrivelse framhållit, att de garantier, som genom ifrågavarande lagstiftning skapats för att fullmäktigeinstitutionerna skulle kunna fungera om riket eller del därav bleve besatt av fiendlig makt, med hänsyn till nuvarande förhållanden borde bibehållas även i fortsättningen, samt hemställt att lagen den 7 juni 1940 måtte erhålla förlängd giltighet, förslagsvis till och med den 30 juni 1946.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förevarande förslag, får hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 13 mars 1945.

På bankoutskottets vägnar:

GUST. SVEDMAN.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 7.
